

Inona no Marina? — Laharana Fahefatra

Aoka tsy ho taitra ny Fonao

Jeff Pippenger

2023-09-09

Tamin'ny fiandohan'ny tantaran'ny Millerita tamin'ny 1798, dia novahana ny tombo-kasen'ny fahitana ny amin'ny ony Ulai ao amin'ny bokin'i Daniela, ka niteraka fitomboan'ny fahalalana izay nizaha toetra sy nampiharihary antokon'olona mpivavaka roa. Ny fahitana ny amin'i Ulai dia maneho ny hafatra anatin'ny ho an'ny vahoakan'Andriamanitra araka ny anehoana azy amin'ny alalan'ireo fiangonana fito ao amin'ny Apokalypsy toko faharoa sy fahatelo. Tamin'ny faran'ny tantara ara-paminaniana izay nanomboka tamin'ny 1798, tao amin'ny fivoriana-toby tao Exeter ny 12–17 Aogositra 1844, dia novahana ny tombo-kasen'ny hafatry ny Antso Miasakalina rehefa nesorin'ny Liona avy amin'ny fokon'i Joda ny tanany tsy hanarona fahamarinana iray izay nafenina, ka niteraka fitomboan'ny fahalalana izay nizaha toetra sy nampiharihary antokon'olona mpivavaka roa.

Tamin'ny taona 1989, rehefa, araka izay voalaza ao amin'ny Daniela toko fahiraika ambin'ny folo, andininy faha-efapolo, ireo firenena misolo tena ny Firaizana Sovietika teo aloha dia nofafazan'ny fahefan'ny papa sy Etazonia, dia voavaha ny tombo-kasen'ny fahitana teo amin'ny Ony Hiddekel ao amin'ny bokin'i Daniela, ka niteraka fitomboan'ny fahalalana izay nizaha toetra sy nampiseho sokajin'ny mpivavaka roa. Ny fahitana momba an'i Hiddekel dia maneho ny hafatra ivelany momba ny fahavalon'ny vahoakan'Andriamanitra, araka ny asehon'ireo tombo-kase fito ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy. Eo amin'ny faran'ny tantara ara-paminaniana izay nanomboka tamin'ny 1989, manomboka amin'ireo herinandro faramparany amin'ny volana Jolay 2023, ny Liona avy amin'ny fokon'i Joda dia nanomboka ny fizotran'ny famahana ny tombo-kasen'ny hafatry ny Fitarainan'ny Mamatonalina tamin'ny fanesorany ny tanany tamin'ny fahamarinana miafina iray, izay miteraka fitomboan'ny fahalalana ka mizaha toetra ary amin'ny farany dia hampiseho sokajin'ny mpivavaka roa eo amin'ny vahoakan'Andriamanitra.

Ao amin'ny andininy voalohany ao amin'ny Jaona toko faha-efatra ambin'ny folo, Kristy dia mampahery ny mpianatra mba tsy halahelo ny fony.

Aoka tsy ho taitra ny fonareo; mino an'Andriamanitra ianareo, minoa Ahy koa. Jaona 14:1.

Tao anatin'ny ora vitsy dia nosamborina Kristy, ary fotoana fohy taorian'izany dia nohomboana tamin'ny hazo fijaliana Izy, nalevina ary nitsangana tamin'ny maty. Rehefa niakatra ho any amin'ny Ray Izy, dia niverina nankeo amin'ny mpianany.

Ary raha mbola niteny toy izany izy, Jesosy tenany no nitsangana teo afovoan'izy ireo ka nanao taminy hoe: Fiadanana anie ho aminareo. Fa natahotra sy toran-kovitra izy ireo ka nihevitra fa nahita fanahy. Ary hoy Izy taminy: Nahoana no mitebiteby ianareo? ary nahoana no misy fisainana mipoitra ao am-ponareo? Lioka 24:36–38.

Ny fahadisoam-panantenana voalohany eo amin'ny tsipika fanavaozana iray dia miseho rehefa manadino fahamarinana iray izay efa nambaran'Andriamanitra taloha ny olon'Andriamanitra. Ny mpianatra dia nanadino izay nolazain'i Jesosy taminy, latsaky ny herinandro talohan'ny nisehoan'ny tahony sy ny fahadisoam-panantenany tamin'ny krizin'ny hazo fijaliana. Ny fahadisoam-panantenana voalohany dia arahina fotoana fiandrasana, izay asehon'ny tsy fisian'ny Mpampakatra ao amin'ny fanoharan'ny virijina folo. Efa nolazain'i Jesosy mivantana tamin'ny mpianatra fa handeha ho any amin'ny Rainy Izy, nefa mbola hiverina indray. Ny fahalalana mialoha izay nomeny ny mpianatra dia tsy nahasakana azy ireo tsy ho resin'ny krizy. Ao anatin'ny tontolon-kevitra ny fanoharan'ny virijina folo, ny krizy dia fotoana isehoan'ny toetra, fa tsy fotoana ampivelarana azy velively. I Jesosy no nifidy sy nanendry ny mpianatra, ary nolazainy taminy izany fahamarinana izany indrindra talohan'ny krizy.

Hianareo tsy nifidy Ahy, fa Izaho no nifidy anareo sady nanendry anareo, mba handehananareo sy hamoahanareo voa, ary mba haharetan'ny voanareo; mba homeny anareo izay rehetra angatahinareo amin'ny Ray amin'ny anarako. Jaona 15:16.

Kanefa na dia voafidy aza izy ireo, izany dia tsy nahasakana azy tsy ho resin'ny krizy.

“Ny toetra dia miseho amin'ny fotoam-pahoriana. Rehefa nanambara tamin-kafanam-po ilay feo tamin'ny misasakalina hoe: ‘Indro, avy ny mpampakatra; mivoaha hitsena azy hianareo,’ dia nifoha tamin'ny torimasony ireo virijina naty, ka hita izay efa niomana ho amin'izany zava-mitranga izany. Samy tratra tampoka ny andaniny sy ny ankilany, nefa ny iray efa voaomana ho amin'izay hiseho maika, ary ny iray kosa hita fa tsy nanao fiomanana. Ny toe-javatra no mampiseho ny toetra. Ny zava-maika no mamoka ny tena firafitry ny toetra. Loza tampoka sy tsy nampoizina iray, fahafatesan-kavana, na fotoan-tsarotra, aretina tampoka na fijaliana, zavatra iray izay mampifanatrika mivantana ny fanahy amin'ny fahafatesana, no mamoka ny tena ao anaty indrindra amin'ny toetra. Haseho mazava na misy finoana marina tokoa amin'ny teny fikasan'ny Tenin'Andriamanitra na tsia. Haseho mazava koa na tohanan'ny fahasoavana ny fanahy na tsia, ary na misy diloilo ao anaty fitoeran-diloilo miaraka amin'ny jiro.”

“Misy fotoan-tsarotra mahazo ny rehetra. Ahoana no fitondrantsika tena eo ambanin'ny fitsapana sy ny fizahan-toetran'Andriamanitra? Moa va maty ny jirontsika? sa mbola tazonintsika hirehitra ihany izany? Moa va isika voaomana ho amin'ny hamehana rehetra amin'ny alalan'ny fifandraisantsika Aminy, Ilay feno fahasoavana sy fahamarinana? Tsy azon'ireo virijina dimy hendry nozaraina tamin'ireo virijina dimy adala ny toetrany. Ny toetra dia tsy maintsy amboarintsika isam-batan'olona.” Review and Herald, 17 Oktobra 1895.

Ny Fanambaran'i Jesosy Kristy izay voatondro ao amin'ireo andininy voalohan'ny bokin'ny Apokalypsy dia ny hafatra fampitandremana farany ho an'ny fiangonana ary aorian'izany ho an'izao tontolo izao. Izany fanambarana izany dia voavaha tombo-kase fotoana fohy mialoha ny fikatonan'ny fotoam-pahasoavana, amin'ny alalan'ilay Lona avy amin'ny fokon'i Joda, izay voalaza ao amin'ny Apokalypsy toka fahadimy ho Izy irery ihany no mendrika hanokatra ny boky izay voaisy tombo-kase.

Ary hoy ny loholona anankiray nilaza tamiko hoe: Aza mitomany; indro, ny Liona avy amin'ny fokon'i Joda, dia ny Fototr'i Davida, no naharesy mba hanokatra ny boky sy hamaha ny tombo-kase fito aminy. Apokalypsy 5:5.

Ny Liona avy amin'ny fokon'i Joda dia sady “fototr'i Davida” koa, ary Izy koa no “zanak'i Davida,” ary Izy koa no Tompon'i Davida. Ny fifandraisana asehon'ny Liona avy amin'ny fokon'i Joda dia manondro fa rehefa manisy tombo-kase na manaisotra tombo-kase amin'ny fahamarinana iray ny Liona avy amin'ny fokon'i Joda, dia manao izany amin'ny fampiasana ny fitsipiky ny filazana voalohany Izy, izay mamantatra ny faran'ny zavatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan'ny zavatra iray, araka ny aseho amin'i Jesosy amin'ny maha-“fototr'i Davida” Azy. Rehefa esorina ny tombo-kasen'ny fahamarinana iray amin'ny fotoana iray amin'ny farany, dia ampandehanana ny fizotry ny fanadiovana, araka ny aseho ao amin'ny Daniela toko faharoa ambin'ny folo.

“Ilay Liona avy amin'ny firenen'i Joda no nanokatra ny boky voaisy tombo-kase ary nanome an'i Jaona ny fanambarana ny amin'izay hitranga amin'izao andro farany izao. Daniela dia nitsangana teo amin'ny anjarany mba hitondra ny fanambaràny, izay voaisy tombo-kase mandra-pahatongan'ny fotoanan'ny farany, rehefa tsy maintsy hotorina amin'izao tontolontsika izao ny hafatry ny anjely voalohany. Manan-danja tsy manam-petra ireo raharaha ireo amin'izao andro farany izao, nefa raha ‘maro no hodiova sy hatao fotsy ary hosedraina,’ dia ‘ny ratsy fanahy kosa hanao ratsy ihany; ary tsy hisy amin'ny ratsy fanahy hahafantatra izany.’” Manuscript Releases, boky faha-18, 14, 15.

Ny asan'i Jesosy amin'ny maha-Liona avy amin'ny fokon'i Joda Azy dia manan-danja tsy manam-petra, nefa “tsy hisy” amin'ireo “ratsy fanahy” hahatakatra ny asany na ny hafatra izay voascha-kase.

Ary hoy Izy nanao hoe: Mandehana amin'ny lalanao, ry Daniela; fa mihidy sy voaisy tombo-kase ny teny mandra-pihavin'ny andro farany. Maro no hodiova sy hotsapaina ary hotsisy fotsy; fa ny ratsy fanahy kosa mbola hanao ratsy ihany; ary tsy hisy amin'ny ratsy fanahy hahalala; fa ny hendry no hahalala. Daniela 12:9, 10.

Ny fizahan-toetra dia aseho amin'ny dingana telo; “voadio, natao fotsy, ary nozahana toetra.” Ireo dingana telo ireo dia maneho ireo dingana telo amin'ny “filazantsara mandrakizay,” izay ao amin'ny hafatry ny anjely voalohany dia aseho hoe matahora an'Andriamanitra (voadio), omeo voninahitra Izy (natao fotsy), fa tonga ny andro fitsarany (nozahana toetra). Ireo dingana telo ireo no “fahamarinana,” araka ny asehon'ny litera voalohany sy ny litera fahatelo ambin'ny folo ary ny litera farany amin'ny abidy hebreo, ary rehefa atambatra amin'izany filaharana izany ireo litera ireo, dia miforona ny teny hebreo hoe “fahamarinana.”

Ireo dingana telo ireo no “lalana,” satria ny lalan'Andriamanitra, araka an'i Asafa ao amin'ny Salamo 77:13, dia ao amin'ny fitoerana masina; ao amin'ny kianja ivelany no anadiovana ny mpanota amin'ny alalan'ny fandatsahan-dra. Ary avy eo io ra io dia entina ao amin'ny fitoerana masina, izay maneho ny fanamasinana, dia ny fizotry ny “fanaovana fotsy.”

Ary ny iray tamin'ireo loholona namaly ka nanao tamiko hoe: Iza moa ireto mitafy akanjo fotsy ireto? ary avy taiza no nihaviany? Dia hoy izaho taminy: Tompoko, ianao no mahalala.

Ary hoy izy tamiko: Ireto no avy tamin'ny fahoriana lehibe, ary nanasa ny akanjony ka nampahafotsy izany tamin'ny ran'ny Zanak'ondry. Apokalypsy 7:13, 14.

Ny mpanota nohamarinina sy nohamasinina dia voaomana amin'izay mba “hotsapaina” ao amin'ny fitsarana asehon'ny Toerana Masina Indrindra. Jesosy no “lalana” sy “fahamarinana” ary “fiainana”. Ny lalana no fiandohana, ny fahamarinana no afovoany, ary ny fiainana no fiasarana. Raha voadio amin'ny dingana voalohany isika, dia eo amin'ny lalana, izay lalan'ny nohamarinina.

Fa ny lalan'ny marina dia tahaka ny mazava mampirapiratra, izay mihamazava hatrany mandra-pahatongan'ny andro lavorary. Ohabolana 4:18.

Ny dingana faharoa dia ny fanehoana ny fahamarinana izay tanterahin'ny fahamarinany, fa ny Teniny no fahamarinana.

Hamasino amin'ny fahamarinanao izy; ny teninao no fahamarinana. Jaona 17:17.

Izay nohamarinina dia asehon'ny dingana voalohany, ary izay nohamasinina dia asehon'ny dingana faharoa. Ireo dingana roa voalohany ireo no manomana izay nohamarinina sy nohamasinina hiditra amin'ny fitsarana sy handray ny fiainana mandrakizay. Jesosy no lalana sy fahamarinana ary fiainana.

“Ny fahamarinana ao anaty dia voaporofon'ny fahamarinana eo ivelany. Izay marina ao anaty dia tsy mafy fo sady tsy mangoraka, fa isan'andro izy dia mitombo ho amin'ny endrik'i Kristy, mandroso hatrany avy amin'ny hery ho amin'ny hery. Izay nohamasinina amin'ny fahamarinana dia hanana fifehezan-tena, ary hanaraka ny dian-tongotr'i Kristy mandra-pahalentiky ny fahasovana ao amin'ny voninahitra. Ny fahamarinana izay anamarinana antsika dia isaina ho antsika; ny fahamarinana izay anamasinana antsika dia ampitaina amintsika. Ny voalohany no fananantsika zo ho any an-danitra, ny faharoa no fahamendrehantsika ho any an-danitra.” Review and Herald, 4 Jona 1895.

Ao amin'ny toko fahefatra ambin'ny folo ka hatramin'ny toko fahafito ambin'ny folo ao amin'i Jaona dia averimberina ny firesahana ny amin'ny olan'ny fihetsiky ny mpianatra rehefa handao azy ireo Kristy ka hankany amin'ny Rainy. Mampanantena Izy fa hiverina, ary fantany, (na dia tsy fantatry ny mpianatra aza), fa ny krizy izay ho tonga tsy ho ela dia hiteraka fahadisoam-panantenana lalina. Voatenona manerana ireo toko efatra ireo ny fanondroana sy ny famaritana ny Fanahy Masina ho “Mpampionona.” Ny Fanahy Masina dia antsoina in-efatra hoe “Mpampionona” ao amin'ny Filazantsaran'i Jaona, ary indray mandeha ao amin'ny Jaona Voalohany, nefa eo kosa ilay teny dia adika hoe “Mpisolo vava.” Tsy hita any an-kafa ao amin'ny Testamenta Vaovao izany.

Ny Testamenta Taloha dia manana teny hebreo iray izay nadika hoe “mpampionona” ao amin'ny Mpitoriteny 4:1 sy ao amin'ny Fitomaniana 1:9 sy 16. Ireo andinin-tSoratra Masina telo ireo dia samy manambara fa ny mpampahory dia nampahory ny olon'Andriamanitra, ary tsy nanana mpampionona hanohana azy ireo tao anatin'ny fahoriana sy ny fahadisoam-panantenana izay nahitan'izy ireo ny tenany.

Ny famantarana ny Fanahy Masina ho “Mpananatra” dia apetraka ao amin’ily andalan-teny izay itadiavan’i Jesosy hanomana ny mpianatra ho amin’ily fahadisoam-panantenana lehibe izay miandry ora vitsy monja mialoha. Ao anatin’izany toe-javatra izany dia asongadiny fa na dia eo aza ny tsy fisiany, dia ho eo hatrany ny Fanahy Masina hanome azy ireo fampiononana. Amin’ny famaritana ny Fanahy Masina eo amin’ny tontolon-kevitra ny Mpananatra, Jesosy dia manondro mazava ireo toetra mampiavaka ny asa izay hotanterahin’ny Mpananatra.

Ny fiverimberenana’i Jesosy nilaza ny amin’ny fialàny sy ny fiverenany dia mametraka izany lohahevitra izany ho eo an-tampon’ny lisitra, raha ny amin’ny lohahevitra fototra amin’io andalan-teny io.

Jaona 14:2–4, 18, 19, 28; 16:5–7, 10, 28; 17:11–13 dia andininy izay miresaka mivantana ny amin’ny fotoana fitaredretran’ny mpampakatra ao amin’ny fanoharana ny amin’ny virijina folo. Ampiarahina amin’ireo andininy teo aloha izao andalan-teny manaraka izao, izay manasongadina amin’ny alalan’ny famerimberenana ny fotoana fitaredretrana; fa “ny Tompo tsy mamerina zavatra izay tsy misy heviny lehibe.”

Kely sisa, dia tsy hahita Ahy intsony ianareo; ary mbola kely sisa ihany, dia hahita Ahy indray ianareo, satria mankany amin’ny Ray Aho. Dia hoy ny sasany tamin’ny mpianany tamin’izy samy izy: Inona izao lazainy amintsika izao hoe: Kely sisa, dia tsy hahita Ahy intsony ianareo; ary mbola kely sisa ihany, dia hahita Ahy indray ianareo; ary hoe: Satria mankany amin’ny Ray Aho? Dia hoy izy ireo: Inona izany lazainy hoe: Kely sisa? Tsy fantatray izay lazainy. Ary fantatr’i Jesosy fa te-hanontany Azy izy; ka hoy Izy taminy: Mifanontany amin’ny tenanareo va ianareo ny amin’izay nolazaiko hoe: Kely sisa, dia tsy hahita Ahy intsony ianareo; ary mbola kely sisa ihany, dia hahita Ahy indray ianareo? Lazaiko aminareo marina dia marina tokoa: hitomany sy hidradradradra ianareo, fa izao tontolo izao kosa hifaly; ary halahelo ianareo, nefa ny alahelonareo havadika ho fifaliana. Ny vehivavy raha miteraka dia manana alahelo, satria tonga ny fotoany; fa rehefa teraka ny zaza, dia tsy tsaroany intsony ny fahoriana, noho ny hafaliana fa olona no teraka amin’izao tontolo izao. Ary ianareo koa ankehitriny dia manana alahelo; nefa hahita anareo indray Aho, dia hifaly ny fonareo, ary tsy hisy haka ny fifalianareo aminareo. Jaona 16:16–22.

Farafahakeliny andininy iraka amby roapolo ao amin’ny toka faha-efatra ambin’ny folo ka hatramin’ny toka faha-fito ambin’ny folo no manondro ny fe-potoana izay tsy maintsy hiandrasan’ny mpianatra ny fiverenan’i Kristy. Izany fe-potoana izany dia hanomboka amin’ny fahafatesan’i Kristy ary hitohy mandra-piveriny avy any amin’ny Rainy. Ny fotoana niandrasan’izy ireo ny fiverenany dia tandindon’ny fotoana fahatarana ao amin’ny fanoharana ny amin’ny virijina folo. Tahaka ny ao amin’ny fitantaran’i Lioka momba ireo mpianatra ho any Emaosy, ny fahadisoam-panantenana nateraky ny hazo fijaliana dia manamarika ara-paminaniana ny fiandohan’ny fotoana fahatarana izay manaraka ny fahadisoam-panantenana voalohany.

Ao amin’ny andalan-teny voalohan’ny boky voalohany ao amin’ny Baiboly no ahitantsika ny tantaran’ny famoronana, ary eo no ahafantarantsika ireo olona telo ao amin’ily trio any an-danitra. Ao amin’ny andalan-teny voalohan’ny boky farany ao amin’ny Baiboly no ahitantsika ireo olona telo ao amin’ily trio any an-danitra. Ao amin’ireo toka efatra izay dinihintsika no ahitantsika ireo

olona telo ao amin'ilay trio any an-danitra. Ny fanekena izany zava-misy izany dia mamela antsika hametraka ireo toko efatra nosoratan'i Jaona eo ambonin'ny tsipika ara-paminaniana ao amin'ny Genesisy toko voalohany andininy voalohany ka hatramin'ny toko faharoa andininy fahatelo, ary eo ambonin'ny Apokalypsy toko voalohany andininy voalohany ka hatramin'ny andininy faha-11.

Ao amin'ilay andalan-teny dia milaza amin'i Tomasy Jesosy fa izay olona nahita an'i Jesosy dia nahita ny Ray. Ary ilay andalan-teny koa dia manambara fa i Kristy no Ilay nampionona ny mpianatra tamin'ny fanatrehany; nefa rehefa hiala Izy, dia handefa "Mpananatra" "hafa" Izy. Ny Fanahy Masina no Mpananatra, nefa i Kristy koa dia Mpananatra.

Raha mba nahafantatra Ahy hianareo, dia ho nahafantatra ny Raiko koa; ary hatramin'izao dia mahalala Azy hianareo sady efa nahita Azy. Hoy Filipo taminy: Tompo ô, asehoy anay ny Ray, dia ampy ho anay izany. Hoy Jesosy taminy: Izany andro lava niarahako taminareo izany, ka mbola tsy nahafantatra Ahy va ianao, ry Filipo? Izay nahita Ahy dia nahita ny Ray; koa ahoana no ilazanao hoe: Asehoy anay ny Ray? Jaona 14:7-9.

Tomasy dia maneho ireo ao amin'ny Advantisma izay mandà tsy hahita ny fijoroana vavolombelona momba ny fifandraisan'ny trio any an-danitra, na dia eo aza ny zava-misy fa azo heverina ho efa namaky imbetsaka ireo fijoroana vavolombelona izay manohana izany fahamarinana izany izy ireo.

Ary hangataka amin'ny Ray Aho, ary Izy hanome anareo Mpananatra hafa, mba hitoetra aminareo mandrakizay; dia ny Fanahin'ny fahamarinana, Izay tsy azon'izao tontolo izao raisina, satria tsy mahita Azy izy, na mahalala Azy; fa ianareo no mahalala Azy, satria mitoetra eo aminareo Izy ary ho ao anatinareo. Tsy havelako kamboty ianareo; ho avy aty aminareo Aho. Kely sisa, ary tsy hahita Ahy intsony izao tontolo izao; fa ianareo kosa mahita Ahy; satria velona Aho, dia ho velona koa ianareo. Jaona 14:16-19.

Raha efa nahita an'i Jesosy isika, dia efa nahita ny Ray. Jesosy no "Mpananatra", ary ny Fanahy Masina dia "Mpananatra hafa". Raha efa nahita an'i Jesosy isika, dia efa nahita ny Ray ary efa nahita ny Mpananatra. Amin'ireo indimy ampiasana ny teny hoe comforter ao amin'ny Baiboly, dia ny apostoly Jaona no mampiasa azy avokoa. Ao amin'ny filazana fahadimy dia adika hoe "mpisolo vava" ilay teny.

Ry zanako madinika, izao zavatra izao no soratako aminareo, mba tsy hanotanareo. Ary raha misy olona manota, dia manana Solovava ao amin'ny Ray isika, dia Jesosy Kristy, Ilay Marina. 1 Jaona 2:1.

Raha misy olona manota, dia manana Mpananatra isika, dia Jesosy Kristy, Ilay Marina. Ny mpisolo vava dia izay mifona ho an'ny mpanota. I Paoly dia manambara ny asan'i Jesosy ho Mpisolo vava antsika.

Iza moa no manameloka? Kristy no maty, eny fa mihoatra noho izany, no efa nitsangana tamin'ny maty indray, izay eo ankavanan'Andriamanitra koa, sady manao fifonana ho antsika. Romana 8:34.

Jesosy no Mpisolovava ho an'ny mpanota, izay ahitana koa fa Izy no Mpananatra. Ao amin'io toko io ihany dia efa nambaran'i Paoly teo aloha fa ny Fanahy Masina koa dia mifona ho antsika.

Ary toy izany koa, ny Fanahy no mamonjy ny fahalementsika; fa tsy fantatsika izay tokony hangatahintsika araka izay mety; fa ny Fanahy no mifona ho antsika amin'ny fitarainana tsy azo ambara. Ary Izay mandinika ny fo no mahalala izay hevitra ny Fanahy, satria Izy no mifona ho an'ny olona masina araka ny sitrapon'Andriamanitra. Romana 8:26, 27.

Jesosy sy ny Fanahy Masina dia samy antsoina hoe Mpananatra, ary noho izany dia samy Mpisolovava izay manao fifonana ho antsika izy roa tonta. Ireo olona telo ao amin'ilay antokon'ny lanitra dia samy aseho ao amin'ilay andalan-tenin'ny Jaona izay dinihintsika, ary rehefa atambatra amin'ny vavolombelona voalohany ao amin'ny boky voalohany ao amin'ny Baiboly sy ny vavolombelona voalohany ao amin'ny boky farany ao amin'ny Baiboly izany, dia ampitomboina ny fahazavana momba ny fifandraisana sy ny asan'ireo olona telo ao amin'ny maha-Andriamanitra.

“Ang Ama dili mahulagway pinaagi sa mga butang sa yuta. Ang Ama mao ang bug-os nga kahupnganan sa Pagka-Dios sa lawasnon nga paagi, ug dili makita sa panan-aw sa mga may kamatayon. Ang Anak mao ang bug-os nga kahupnganan sa Pagka-Dios nga napadayag. Ang pulong sa Dios nagapamatuod mahitungod Kaniya nga Siya mao ‘ang tin-aw nga dagway sa Iyang pagkatawo.’ ‘Kay gihigugma pag-ayo sa Dios ang kalibotan, nga Iyang gihatag ang Iyang bugtong Anak, aron ang bisan kinsa nga motoo Kaniya dili malaglag, kondili makabaton sa kinabuhing dayon.’ Dinhi gipakita ang personalidad sa Amahan.”

“Ilay Mpampionona izay nampanantenain'i Kristy halefa rehefa niakatra ho any an-danitra Izy, dia ny Fanahy ao amin'ny fahafenoan'ny Maha-Andriamanitra manontolo, izay mampiseho ny herin'ny fahasoavana avy amin'Andriamanitra amin'izay rehetra mandray sy mino an'i Kristy ho Mpamonjy manokana. Misy olona velona telo ao amin'ilay vondrona telo any an-danitra. Amin'ny anaran'ireo hery telo ireo,—ny Ray, ny Zanaka, ary ny Fanahy Masina,—ireo izay mandray an'i Kristy amin'ny finoana velona dia atao batisa, ary ireo hery ireo dia hiara-hiasa amin'ireo olom-pehezin'ny lanitra mankatò, amin'ny ezaka ataony hiaina ny fiainam-baovao ao amin'i Kristy.

“Inona àry no tokony hataon'ny mpanota?—Hino an'i Kristy. Fananan'i Kristy izy, voavidin'ny ran'ny Zanak'Andriamanitra. Tamin'ny alalan'ny fizahan-toetra sy ny fahoriana no nanavotan'ny Mpamonjy ny olombelona tamin'ny fanandevozan'ny ota. Koa inona àry no tsy maintsy ataontsika mba hovanjena ho afaka amin'ny ota?—Minoa ny Tompo Jesosy Kristy ho Mpamonjy mamela heloka. Izay miaiky ny fahotany sy manetry ny fony dia handray famelan-keloka. Jesosy no Mpamonjy mamela heloka ary koa Ilay Zanaka Lahitokana nateraky ny Andriamanitra tsy manam-petra. Ny mpanota voavela heloka dia ampihavanina amin'Andriamanitra amin'ny alalan'i Jesosy Kristy, Ilay Mpanafaka antsika amin'ny ota. Raha mitoetra eo amin'ny lalan'ny fahamasinana izy, dia olom-pehezin'ny fahasoavan'Andriamanitra. Entina eo aminy ny famonjena feno, ny fifaliana ary ny fiadanana, mbamin'ny tena fahendrena izay avy amin'Andriamanitra.”

“Ny finoana ny ran’i Jesosy Kristy izay manonitra no antoka ahazoana famelan-keloka. Kristy dia mahay manadio ka manaisotra ny ota rehetra. Ny fiankinana tsotra amin’izany hery izany isan’andro isan’andro no hanome ny olombelona fahendrena maranitra hahafantarany izay hitahirany ny fanahy amin’izao andro farany izao tsy ho eo ambanin’ny fanandevozan’ny ota. Amin’ny finoana sy ny vavaka, amin’ny alalan’ny fahalalana an’i Kristy, dia tsy maintsy miasa hahatanteraka ny famonjena azy izy.”

“Ny Fanahy Masina no mahalala sy mitarika antsika ho amin’ny fahamarinana rehetra. Fa Andriamanitra nanome ny Zanani-lahy Tokana naterany, mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana fiainana mandrakizay. Kristy no Mpanonjy ny mpanota. Ny fahafatesan’i Kristy no nanavotra ny mpanota. Izany no hany fanantenantsika. Raha manolotra ny tenantsika manontolo isika, ary mampihatra ny hatsaram-panahin’i Kristy, dia hahazo ny valisoan’ny fiainana mandrakizay isika.

“‘Izay mino ny Zanaka dia manana ny Ray koa.’ Izay manana finoana maharitra amin’ny Ray sy ny Zanaka dia manana ny Fanahy koa. Ny Fanahy Masina no Mpanalefaka alahelony, ary tsy miala amin’ny fahamarinana mandrakizay izy.” Bible Training School, 1 Martsa 1906.

Ankoatra ny fahazavana nampiana momba ny asa sy ny fifandraisan’ilay trio any an-danitra, ny famantarana an’ilay trio any an-danitra ao amin’io andalan-teny io dia manome porofo fa ireo toko efatra ireo dia tokony hampifanarahana amin’ny hafatra izay voavaha tombo-kase ankehitriny amin’ny alalan’ny Liona avy amin’ny firenen’i Joda.

Ang patotoo sa salaysay ng mga alagad sa Emaus ay kumakatawan sa tatlong patotoo na nagpapakilala na ang kabiguan at panahon ng paghihintay na sumunod sa krus ay kumakatawan sa kabiguan at panahon ng paghihintay na sumusunod sa unang kabiguan. May isa pang patotoo na nagpapatibay na ang kasaysayang inilarawan sa apat na kabanata ni Juan ay kumakatawan sa mga kalagayan ng unang kabiguan.

Ny andininy farany amin’ny tantaran’ny famoronana, izay fahamarinana voalohany ambara ao amin’ny Tenin’Andriamanitra, dia mifarana amin’ny teny telo, ary ny tsirairay amin’ireo teny ireo dia manomboka amin’ny iray amin’ireo litera telo izay mamorona ny teny hoe fahamarinana, ary izany dia araka ny filaharany marina. Ny tantaran’ny famoronana ao amin’ny Genesisy dia manomboka amin’ny teny hoe: “Tamin’ny voalohany”, ary mifarana amin’ireo teny telo hoe: “Andriamanitra namorona sy nanao.”

Ny litera voalohan’ireo teny telo ireo, rehefa atambatra, dia mamorona ny teny hoe fahamarinana. Ny tantaran’ny famoronana dia manomboka amin’ny “fiandohana” ary mifarana amin’ilay teny aseho an’ohatra amin’ireo litera izay maneho ny Alfa sy Omega. Toy izany koa, ao amin’ny andalan-teny fanokafana ao amin’ny boky farany ao amin’ny Baiboly, i Jesosy dia ambara indroa ho Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiasarana, ny voalohany sy ny farany. Ireo litera telo izay maneho ny Alfa sy Omega dia manome porofo hafa indray koa fa ilay andalan-teny ao amin’i Jaona dia tsy maintsy ampifandraisina amin’ilay tsipika ara-paminaniana eo am-piandohan’ny Genesisy sy ilay tsipika ara-paminaniana eo am-piandohan’ny Apokalypsy. Izany fijoroana ho vavolombelona izany dia ekena ao anatin’ny famaritana ny asan’ny Mpananatra. Ny asan’ny

Mpananatra dia asa misy dingana telo, asehon'ireo litera hebreo telo ireo ihany. Ny fanamarihan'ny Alfa sy Omega dia mamela antsika hametraka ireo toko efatra ireo ao anatin'ny tontolon-kevitra ny hafatra ny Fanambaran'i Jesosy Kristy izay voavaha tombo-kase fotoana fohy mialoha ny hifaranan'ny fotoam-pahasoavana.

Ny kotroka fito dia maneho mari-dàlana efatra voafaritra tsara (teboka ara-potoana) sy fe-potoana telo voafaritra tsara izay manomboka amin'ilay mari-dàlana momba ny fidinan'ny anjely iray izay hanazava ny tany amin'ny voninahiny. Teboka ara-potoana io mari-dàlana io. Ny mari-dàlana faharoa (teboka ara-potoana) dia ilay fahadisoam-panantenana voalohany, izay mampiditra ny fe-potoanan'ny fahatarana. Ny fotoanan'ny fahatarana dia mitondra mankany amin'ny mari-dàlana fahatelo (teboka ara-potoana) izay isokafan-kase ny fahamarinana iray, ary izany no miteraka hetsika iray. Ny hetsika dia mifarana amin'ny mari-dàlana fahefatra (teboka ara-potoana) izay aseho ho fitsarana. Ireo mari-dàlana efatra ireo sy ireo fe-potoana telo ireo dia samy maneho kotroka iray avy, ka tonga fitambaran'ny ho kotroka fito. Izy ireo koa dia maneho fitambaran'ny efatra sy telo.

Tamin'ireo lahatsoratra teo aloha dia efa nasehontsika fa ny fahatakarana'ny pioniera momba ny fiangonana fito, ny tombo-kase fito, ary ny trompetra fito dia manaiky ny fisian'ny “fitambaran'ny efatra sy telo.” Ny fiangonana efatra voalohany, ny tombo-kase efatra voalohany, ary ny trompetra efatra voalohany dia miavaka amin'ireo fiangonana telo farany, tombo-kase telo farany, ary trompetra telo farany. Ny kotrokorana fito dia maneho mari-pamantarana efatra, nefa ao anatin'ireo mari-pamantarana efatra ireo dia misy fe-potoana telo. Io fitambaran'Andriamanitra hoe “efatra sy telo” io, izay ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy dia aorina amin'ny vavolombelona telo (fiangonana, tombo-kase, ary trompetra), ary ireo vavolombelona ireo dia manambara ny maha-marina ny fitambaran'ny “efatra sy telo” ao amin'ny kotrokorana fiton'ny bokin'ny Apokalypsy.

Nefa ao anatin'ilay tsipika ara-tantara asehon'ny kotrokorana fito dia misy koa tsipika hafa miafina sy miavaka amin'ny faminaniana, izay manana mari-pamantarana telo miavaka amin'ilay tandindona aseho ho kotrokorana fito. Koa rehefa dinihintsika ny fifandraisana ara-paminaniana misy eo amin'ny kotrokorana fito sy ilay tantara miafina izay voavaha tombo-kase ankehitriny, dia hitantsika fa ny kotrokorana fito dia manolotra mari-pamantarana efatra (teboka ara-potoana), ary ilay tantara miafina kosa manolotra mari-pamantarana telo (teboka ara-potoana). Tahaka ny fiangonana, ny tombo-kase, ny trompetra ary ny kotrokorana, ilay tantara miafina dia maneho mari-pamantarana telo izay mifamatotra amin'ireo mari-pamantarana efatra an'ny kotrokorana fito. Ilay tantara miafina koa dia manana fitambaran'ny telo sy efatra.

Ao amin'ilay tantara miafina izay voarakitra ao anatin'ireo kotrokorana fito, dia misy marika telo miavaka, samy “teboka iray ara-potoana” avy, ary ny voalohany sy ny farany amin'ireo marika telo ireo dia maneho fahadisoam-panantenana. Misy “fe-potoana” miavaka eo anelanelan'ny marika voalohany sy faharoa, ary misy “fe-potoana” miavaka eo anelanelan'ny teboka faharoa sy fahatelo ara-potoana. Ny teny hoe “fahadisoam-panantenana” dia nivoatra avy amin'ilay hevitra momba ny fotoana nifanarahana nefa tsy tratra, ary ao anatin'ny famaritana azy dia entiny ny fanamafisana ny maha-teboka ara-potoana. Ny sasakalina koa dia fotoana voafaritra tsara. Ilay tantara miafina dia

aseho amin'ny alalan'ny teboka telo ara-potoana izay sarahin'ny fe-potoana roa: ny fotoana fiandrasana sy ny hetsiky ny volana fahafito.

Ny famantarana voalohany amin'ily tantara miafina dia manondro fahadisoam-panantenana, ary ny famantarana farany dia manondro fahadisoam-panantenana koa. Koa avy amin'ily fahadisoam-panantenana voalohany ka hatramin'ily fahadisoam-panantenana farany dia misy tsipika faminaniana miafina izay manana ireo dingana telo mitovy amin'izay ananan'ny tsipika fanavaozana rehetra. Mitondra ny mariky ny Alfa sy Omega koa izany, satria ireo litera telo mandrafitra ny hoe “fahamarinana” dia mifandraika amin'ireo famantarana telo izay manomboka sy mifarana amin'ny fahadisoam-panantenana. Io tantara miafina ao anatin'ireo kotrokorana fito io no fahamarinana izay esorin'ny Liona avy amin'ny firenen'i Joda ny tombo-kasen'ny ankehitriny.

Ny andalan-teny ao amin'i Jaona izay saintsaintsika dia ampidirina ao amin'ny toko teo aloha amin'ny Fanasan'ny Tompo farany, ka asongadina amin'izany fa ny hafatry ireo toko efatra ireo dia hafatra tsy maintsy hohanina. Mifarana amin'ny diany ho any Getsemane ireo toko efatra ireo. Ny fitantarana dia miseho ao anatin'ily fihetsiketsehana manomboka amin'ny fihinanana ka hatramin'ny fiandohan'ny krizin'ny hazo fijaliana. Ara-paminaniana, ny toe-javatra iorenan'ireo toko efatra ireo dia mamaritra ny hafatra farany izay tsy maintsy hohanina alohan'ny fitsarana. Ny hafatra izay mitondra ho amin'ny fikatonan'ny fitsarana dia ilay hafatra voavaha tombo-kase ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, mialoha indrindra ny hikatonan'ny fitsarana.

Ny mpianatra sy Jesosy dia eo amin'ily teboka ao amin'ny tantara ara-paminaniana izay ampahafantarana azy ny amin'ny fotoana fahatarana. Ao amin'ny tantara Millerita dia nesorin'ny Tompo ny tanany mba hiteraka ny fahatakarana ny hafatry ny Antso tamin'ny Misasakalina, nefa ilay fahatakarana izay namokatra ny hafatr'i Samuel Snow dia nampahafantatra ny Millerita koa fa tao anatin'ny fotoana fahataran'ireo virijina folo izy ireo. Vao avy nihinana ny Fanasan'ny Tompo Farany ny mpianatra, ary raha mbola nandray sy nandinika lalina ilay hafatra izy ireo, dia nanazava ny fotoana fahatarana Kristy tao amin'ireo toko efatra nosoratan'i Jaona.

Ny fahatakarana nananan'i Samuel Snow dia azo raketina ho andian-dahatsoratra maromaro, izay namolavola ilay fahatakarana farany aseho ho hafatry ny Antso Amin'ny Mamatonalina. Raha mbola teo am-pivelarana ny hafany, dia nasehony koa izany hafatra izany tamin'ny alalan'ny andiana fivoriana an-toby. Ilay andian-dahatsoratra nitarika ho amin'ireo fivoriana an-toby dia nitondra azy tamin'ny farany ho amin'ny fivoriana an-toby tao Exeter, izay naharitra enina andro. Ara-paminaniana, ny hafatry ny Antso Amin'ny Mamatonalina dia mivelatra miandalana mandritra ny fe-potoana iray. Ireo toko efatra ao amin'ny Jaona dia miseho ao anatin'ily tantara ara-paminaniana izay mbola an-dalam-pivelaran'ny hafatra.

Ao anatin'ireo toko efatra nosoratan'i Jaona dia voafaritra ho dingana telo ny asan'ny Fanahy Masina: ny fandresen-dahatra ny amin'ny ota, ny fahamarinana ary ny fitsarana. Ireo dingana telo ireo koa no mariky ny lalana telo amin'ily tantara miafina voafono ao anatin'ny kotrokorana fito.

Kanefa lazaiko aminareo ny marina; mahaso anareo raha handeha Aho; fa raha tsy handeha Aho, dia tsy ho avy aty aminareo ny Mpananatra; fa raha handeha Aho, dia hirahiko ho aty aminareo Izy. Ary rehefa tonga Izy, dia hampiaiky izao tontolo izao ny amin'ny ota sy ny

fahamarinana ary ny fitsarana: ny amin'ny ota, satria tsy mino Ahy izy; ny amin'ny fahamarinana, satria mankany amin'ny Raiko Aho, ka tsy hahita Ahy intsony ianareo; ny amin'ny fitsarana, satria efa voatsara ny andrianan'izao tontolo izao. Mbola manana zavatra maro holazaina aminareo Aho, nefa tsy zakanareo ankehitriny izany. Fa raha avy Izy, dia ny Fanahin'ny fahamarinana, no hitari-dalana anareo ho amin'ny marina rehetra; fa tsy hiteny avy amin'ny tenany Izy; fa izay rehetra ho reny no holazainy; ary ny zavatra ho avy aza dia hambarany aminareo. Izy no hankalaza Ahy; fa handray avy amin'ny Ahy Izy ka hanambara izany aminareo. Jaona 16:7–14.

Tamin'ny tantaran'ny Millerita, Jesosy dia tsy niverina mba hampitsahatra ny fotoana fiandrasana tamin'ny Antso Amin'ny Misasakalina. Nanaisotra ny tanany Izy, ary nandatsaka na naniraka ny Fanahy Masina. Ny Fanahy Masina, izay aseho ho Mpananatra, dia tonga mba hanaisotra ny fahadisoam-panantenana. Tonga Izy mba hanome fampiononana ho an'ireo izay nofidina, nefa very hevitra noho ny fahadisoam-panantenana vokatry ny faminiana tsy tanteraka.

Efa nomarihintsika teo aloha fa ny apostoly Jaona sy Ezekiela ary Jeremia dia samy aseho ho mihinana ilay boky kely izay mamy tahaka ny tantely eo am-bava. Misy fanavahana niniana natao eo amin'ireo mpaminany telo ireo, izay matetika tsy voamarika.

I Ezekiela dia ampiasaina hanehoana ireo izay nihinana ny boky kely, ka nomena hafatra hoentina any amin'ny fiangonan'Andriamanitra nihemotra. Ezekiela dia maneho fa ilay boky izay hanina no mamaritra ny asa izay tokony hotanterahina avy eo. Izy dia maneho ny hafatra nomena ny vahoaka voafidy talohan'Andriamanitra. Ny hafany no mamatotra io vahoaka voafidy taloha io ho amboara voatendry ho amin'ny afo. Ao amin'ireo toko efatra nosoratan'i Jaona dia ambaran'i Jesosy ny tanjon'ny asan'i Ezekiela.

Tsarovy ny teny izay nolazaiko taminareo hoe: Ny mpanompo tsy lehibe noho ny tompony. Raha nenjehiny Aho, dia hanenjika anareo kosa izy; raha nitandrina ny teniko izy, dia hitandrina ny anareo kosa. Fa izany rehetra izany no hataony aminareo noho ny anarako, satria tsy fantany Izay naniraka Ahy. Raha tsy tonga Aho ka niteny taminy, dia tsy ho nanana ota izy; fa ankehitriny tsy manana fialan-tsiny ho amin'ny fahotany izy. Izay mankahala Ahy dia mankahala ny Raiko koa. Raha tsy nanao teo aminy ny asa izay tsy mbola nataon'olona hafa Aho, dia tsy ho nanana ota izy; fa ankehitriny efa samy nahita sy nankahala Ahy sy ny Raiko izy. Fa tonga izany mba hahatanteraka ny teny voasoratra ao amin'ny lalàny hoe: Nankahala Ahy tsy amin'antony izy. Fa raha tonga ny Mpananatra, Izay hirahiko ho aminareo avy amin'ny Ray, dia ny Fanahin'ny fahamarinana, Izay avy amin'ny Ray no ipoirany, dia Izy no ho vavolombelona hanambara Ahy. Jaona 15:20–26.

Ny asan'i Ezekiela, izay nanomboka fony izy nihinana ilay horonam-boky, dia maneho ny fanolorana hafatra iray izay holavina; nefa io fandavana io no porofo fa mankahala an'Andriamanitra izy ireo ary efa nofenoiny tanteraka ny kapoakan'ny fotoam-pitsapana nomena azy.

Ary hoy Izy tamiko hoe: Ry zanak'olona, Izaho maniraka anao ho any amin'ny zanak'Israely, dia amin'ny firenena mpikomy izay efa nikomy tamiko; izy sy ny razany efa nanota tamiko hatramin'izao andro izao. Fa zanaka tsy menatra sy mafy fo izy. Koa maniraka anao ho any

amin'ny Aho; ary hiteny amin'ny ianao hoe: Iza no lazain'ny Jehovah Tompo. Ary izy, na hihaino izy, na tsy hihaino, (fa taranaka mpikomy izy,) dia mbola hahalala ihany fa nisy mpaminany teo amin'ny. Ezekiela 2:3–5.

Ny asan'ny Ezekiela dia tahaka ny vavolombelona niampanga ny vahoakan'ny fanekena teo aloha, tahaka an'ny Kristy tamin'ireo Jiosy mpandrangitra adihevitra; koa ny hafatr'ny Ezekiela dia ny hafatra fampitandremana farany izay mamatotra ny vahoakan'ny fanekena teo aloha ho toy ny tsimparifary atao amboara iray, voatendry ho amin'ny afon'ny fandranganana.

“Dia hitako avy eo ny anjely fahatelo. Hoy ny anjely niaraka tamiko: ‘Mahatahotra ny asany. Mahatsiravina ny iraka ampanaovina azy. Izy no anjely izay hanavaka ny varimbazaha amin'ny tsimparifary, ary hanisy tombo-kase, na hamatotra, ny varimbazaha ho ao amin'ny trano fitahirizana any an-danitra. Ireo zavatra ireo no tokony handrakotra tanteraka ny saina manontolo sy ny fifantohana rehetra.’” Early Writings, 118.

Ny asa asehon'ny fihinanana ilay boky kely dia manomboka rehefa midina ilay anjely mahery mitondra boky kely eny an-tanany. Ao amin'ny tantaran'ilay anjely voalohany dia tanteraka izany tamin'ny 11 Aogositra 1840, ary ao amin'ny tantaran'ilay anjely fahatelo dia tanteraka tamin'ny 11 Septambra 2001 izany. Samy maneho fahatanterahan'ny faminaniana mifandray amin'ny finoana silamo amin'ny loza faharoa, na amin'ny finoana silamo amin'ny loza fahatelo, avy, ireo daty roa ireo. Izany no antony i Isaiaha ao amin'ny toko faharoa amby roapolo, raha mamaritra ny krizy ao amin'ny lohasahan'ny fahitana ho an'ny Filadelfiana sy ny Laodikianina, no manondro fa ny Laodikianina, izay vahoaka voafidy tao amin'ny Protestantisma tamin'ny 1840 sy ny Advantisma izay vahoaka voafidy tamin'ny 2001, dia “nofatoran'ny mpandefa zana-tsipika.” Ny mpandefa zana-tsipika ao amin'ny faminaniana ny Baiboly dia ny finoana silamo, ary rehefa tanteraka tamin'ny 1840 sy tamin'ny 2001 ny fahitan'ny finoana silamo, dia nolavin'ireo vahoaka voafidy teo aloha ny faminaniana momba ny finoana silamo araka ny nasehon'ireo izay asehon'ny Ezekiela. Tamin'izay sy teo no namatorana azy ireo ho tsimparifary. Ny asan'ny Ezekiela dia ny hanala ny “saron-tava” manarona ny “fahotany,” izay asehon'ny Jesosy ho fankahalana an'Andriamanitra.

Ny vesatry ny lohasahan'ny fahitana. Inona no mahazo anao ankehitriny, no niakaranao avokoa ho eny an-tampon-trano? Hianao izay feno fitabatabana, tanàna be korontana, tanàna falifaly: ny olonao voavono dia tsy nolevonin-tsabatra, na maty tamin'ny ady. Ny mpanapaka rehetra eo aminao dia niara-nandositra, ka voababo tamin'ny zana-tsipika izy; izay rehetra hita tao aminao dia niara-voababo, dia ireo izay nandositra avy tany lavitra. Isaia 22:1–3.

Ary Andriamanitra nomba ilay zazalahy [Ismaela]; dia nitombo izy ka nonina tany an-efitra ary tonga mpandefa zana-tsipika. Genesisy 21:20.

Raha tsy misy fahitana, dia simba ny vahoaka; fa izay mitandrana ny lalàna no sambatra. Ohabolana 29:18.

Jeremia dia maneho ireo izay nihinana ny boky tamin'ny nidinan'ilay anjely mahery, izay hanazava ny tany amin'ny voninahiny, nefa niaina ny fahadisoam-panantenana vokatry ny faminaniana tsy tanteraka tamin'ny 1843. Jeremia dia mandinika ara-paminaniana raha mba nandainga Andriamanitra. Izany firesahana izany dia mampifandray an'ny Jeremia amin'ny

Habakoka toko faharoa.

Hitsangana eo amin'ny toeram-piambenako aho ka hitoetra eo ambonin'ny tilikambo, ary hiambina hahita izay holazainy amiko sy izay havaliko raha anarina aho. Dia namaly ahy Jehovah ka nanao hoe: Soraty ny fahitana, ary ataovy mazava eo amin'ny vato fisaka, mba hihazakazahan'izay mamaky azy. Fa mbola ho amin'ny fotoana voatendry ihany ny fahitana; nefa amin'ny farany dia hiteny izy ka tsy handainga; na dia mitaredretra aza izy, andraso ihany; fa ho avy tokoa izy, ka tsy hitaredretra. Indro, ny fanahiny izay miavonavona dia tsy mahitsy ao anatiny; fa ny marina ho velona amin'ny finoany. Habakoka 2:1–4.

Jaona dia nampiasaina hanehoana an'ohatra ireo izay niaina ny hamamiana sy ny fahadisoam-panantenana mangidy, ka nisolo tena ny tantara manontolo nanomboka ny 11 Aogositra 1840 ka hatramin'ny 22 Oktobra 1844.

Dia aku pergi kepada malaikat itu, lalu berkata kepadanya, “Berikanlah kepadaku kitab kecil itu.” Dan ia berkata kepadaku, “Ambillah dan makanlah itu; itu akan membuat perutmu pahit, tetapi di dalam mulutmu itu akan manis seperti madu.” Lalu aku mengambil kitab kecil itu dari tangan malaikat itu dan memakannya; dan di dalam mulutku itu manis seperti madu: tetapi segera sesudah aku memakannya, perutku menjadi pahit. Wahyu 10:9, 10.

Ezekiela dia maneho ny asan'ny fanolorana ilay hafatra ara-paminaniana izay mamehy ny vahoaka voafidy taloha, izay natomboka rehefa nidina ny anjely tamin'ny 11 Aogositra 1840 sy 11 Septambra 2001.

Fa ianao kosa, ry zanak'olona, henoy izay lazaiko aminao; aza mba maditra tahaka izany taranaka maditra izany; sokafy ny vavanao, ka hano izay omeko anao. Ary raha nijery aho, indro, nisy tanana natsotra tamiko; ary, indro, nisy horonam-boky tao anatiny; dia novelarin'ny teo anoloako izany; ary voasoratra tao anatiny sy teo ivelany izany; ary voasoratra tao anatiny ny fitomaniana sy ny fisaonana ary ny loza. Ary hoy Izy tamiko: Ry zanak'olona, hano izay hitanao; hano ity horonana ity, dia mandehana ka mitenena amin'ny taranak'Isiraely. Dia nosokafako ny vavako, ka nampihinaniny ahy izany horonana izany. Ary hoy Izy tamiko: Ry zanak'olona, aoka hihinana ny kibonao, ary fenoy ity horonana omeko anao ity ny tsinainao. Dia nohaniko izany; ary tao am-bavako dia mamy tahaka ny tantely izany. Ezekeila 2:8–3:3.

Jeremia dia maneho ny tantara manomboka ny 11 Aogositra 1840 ka hatramin'ny fotoana mialoha indrindra ny Antso amin'ny Misasakalina.

Hita ny teninao, ka dia nohaniko ireny; ary ny teninao no fifaliako sy firavoravoan'ny foko; fa nantsoina tamin'ny anaranao aho, Jehovah Andriamanitry ny maro. Tsy niara-nipetraka tamin'ny fiangonan'ny mpaneso aho, na nifaly; nipetraka irery aho noho ny tananao; fa efa nofenoinao fahatezerana aho. Nahoana no maharitra mandrakariva ny fanaintainako, ary ny feriko tsy azo sitranina, ka mandà tsy ho sitrana? Ho tonga amiko va Hianao tahaka ny mpandainga mihitsy, sy tahaka ny rano izay ritra? Koa izao no lazain'i Jehovah: Raha miverina ianao, dia hampodiko indray, ka hijoro eo anatrehako ianao; ary raha avoakanao ny sarobidy hiala amin'ny tsinontsinona, dia ho tahaka ny vavako ianao; aoka izy ireo no hiverina aminao; fa ianao kosa aza miverina aminy. Ary hataoko rindrina varahina mafy ianao amin'ity firenena

ity; ary hiady aminao izy, nefa tsy haharesy anao; fa momba anao Aho hamonjy anao sy hanafaka anao, hoy Jehovah. Ary hanafaka anao amin'ny tanan'ny ratsy fanahy Aho, ary hanavotra anao amin'ny tanan'ny mahery setra Aho. Jeremia 15:16–21.

I Jeremia dia maneho ny tantarantsika sy ny hafatra misy antsika ankehitriny. Ny hafatra ankehitriny dia ny hafatry ny Antso Amin'ny Misanakalina, izay mivoatra tsikelikely eo amin'ilay fotoana anafenan'ny vahoakan'Andriamanitra, izay asehon'i Jeremia, “fahatezerana,” ka mihevitra fa ny “fanaintainany” dia ho “mandrakariva,” ary ny “ratrany tsy azo sitranina,” dia ratra izay tsy tokony ho sitrana na oviana na oviana. Efa nisaraka tamin'ny “fivoriana ny mpaneso” izy ireo. Tsy “mifaly” intsony izy ireo tahaka ny tamin'izy ireo vao nihinana ny boky, ka izany no “fifalian'ny” “fony.”

Nefa misy torohevitra ho an'izay ao anatin'izany toe-javatra izany. “Raha miverina ianao” ary koa “raha esorinao hiala amin'ny ratsy izay sarobidy,” dia hiverina aminy Andriamanitra. Ao amin'ny teny Hebreo, ny hoe “hampodiko indray ianao” ao amin'io andalan-teny io dia midika hoe hiverina aminy Andriamanitra, raha miverina Aminy izy ireo.

Koa maneke anareo noho izany amin'Andriamanitra. Tohero ny devoly, dia handositra anareo izy. Manatona an'Andriamanitra, dia hanatona anareo Izy. Diovy ny tananareo, ry mpanota; ary diovy ny fonareo, ry olona miroa saina. Oria, ary misaona, ary mitomania; aoka ny fihomehezanareo hovana ho fisaonana, ary ny fifalianareo ho alahelo. Manetre tena eo anatrehan'ny Tompo, dia hanandratra anareo Izy. Jakoba 4:7–10.

Raha hanatona an'Andriamanitra izy, dia hanatona azy Izy. Raha manao izany zavatra izany izy, dia “hijoro eo anatrehan'ny Tompo ary ho “vavan” Andriamanitra. Ary mbola manoro an'i Jeremia (antsika) koa Izy fa hataony “manda varahina voafefy” ho an'ny “ratsy fanahy” ny olony, ary aorian'izany ny “mahatahotra” dia hitondra ady hanohitra ireo asehon'i Jeremia. Ny “ratsy fanahy” dia fanehoan'i Daniela ny virijina adala ao amin'i Matio. Ny “mahatahotra” dia maneho ny firaisana telo sosona an'i Babylona maoderina mandritra ny krizin'ny lalàn'ny Alahady.

Ny fijoroana vavolombelon'ireo mpaminany telo dia samy miresaka tantara iray ihany, nefa samy miresaka lafiny telo samihafa amin'io tantara iray io. Jeremia dia misolo tena ireo izay vao avy niaina ny fahadisoam-panantenana voalohany, nefa mbola tsy tonga amin'ilay marika eny an-dalana amin'ny Antso Misanakalina. Eto no nisy antsika hatramin'ny 18 Jolay 2020. Ny fanontaniana dia hoe: hiverina ve isika? Raha manao izany isika, dia “hiteny” ho an'ny Tompo amin'ilay fotoana indrindra hitenenan'i Etazonia “toy ny dragona”.

Ny tantara asehon'i Jeremia eto dia ny tantarantsika ankehitriny, ary io no tantara asehon'ireo mariky ny lalana miafina telo ao anatin'ireo kotrokorana fito. Io koa no tantara izay ametrhana ara-paminaniana ilay andalan-teny ao amin'i Jaona; fa ny fanantitranterana ao amin'ireo toko efatra ao amin'i Jaona dia ny asan'ny Fanahy Masina amin'ny fampiononana an'i Jeremia, izay manontany tena raha nino lainga izy, ary raha ny hafatra izay nanandrana mamy tokoa dia rano tsy maharitra raha ny marina.

Koa i Jeremia dia maneho ny tantara manomboka amin'ny 11 Septambra 2001 ka hatramin'ny 18 Jolay 2020, izay nanombohan'ny fotoam-pahatarana, araka ny asehon'ireo telo andro sy tapany ara-tandindona taorian'izany. Rehefa milaza aho hoe “ara-tandindona,” dia tsy milaza faminania ara-potoana aho. Ny tiako hambara dia izao: ny 18 Jolay 2020 no fotoana namonoana ireo vavolombelona roa, dia ny Baiboly sy ny Fanahin'ny Faminania, ary navela teny an-dalambe nandritra ny telo andro sy tapany ny fatin'izy ireo, araka ny voalaza ao amin'ny Apokalypsy toka faha-11.

Ary homeko fahefana ny vavolombeloka roa, ka haminany arivo amby roanjato sy enim-polo andro izy, mitafy lamba fisaonana. Ireo no hazo oliva roa sy fanaovan-jiro roa izay mijoro eo anatrehan'Andriamanitra ny tany. Ary raha misy olona te-hanao ratsy azy, dia misy afo mivoaka avy amin'ny vavany ka mandevona ny fahavalony; ary raha misy olona te-hanao ratsy azy, dia tsy maintsy hovanoina toy izany izy. Ireo dia manana fahefana hanidy ny lanitra, mba tsy hilatsahan'ny ranonorana amin'ny andron'ny faminania; ary manana fahefana amin'ny rano koa hanova azy ho rà sy hamely ny tany amin'ny loza rehetra, araka izay itiavany azy. Ary rehefa vitany ny filazany vavolombelona, dia hiady aminy ilay bibidia miakatra avy amin'ny lavaka tsy hita noanoa ka handresy azy sy hamono azy. Ary ny fatiny handry eo amin'ny lalan'ny tanàna lehibe, izay antsoina ara-panahy hoe Sodoma sy Egypta, izay nanomboana ny Tompotsika koa. Ary ny olona avy amin'ny firenena sy ny fokon-pirenena sy ny samy hafa fiteny ary ny jentilisa dia hijery ny fatiny mandritra ny hateloana sy tapany, ka tsy havelany halevina any am-pasana ny fatiny. Ary izay mitoetra ambonin'ny tany dia hifaly noho izy ireo sy hiravoravo ary hifanolotra fanomezana; satria nampijaly izay nitoetra ambonin'ny tany ireo mpaminany roa ireo. Apokalypsy 11:3–10.

Ny porofo asehon'ny toetry Jeremia dia mipetraka aorian'ny fahadisoam-panantenana, nefa alohan'ny Antso Amin'ny Misasakalina. Tsy maintsy niverina Jeremia vao afaka ho feon'ny hafatry ny Antso Amin'ny Misasakalina. Izany no toetrantsika ankehitriny. Izany koa no sehatra ara-tantara iorenan'ireo toka efatra ao amin'i Jaona izay saintsainintsika, ary izany koa no tantara asehon'ily tantara miafina ao anatin'ny kotrokorana fito.

Raha jerentsika ny fahazavana mifandray amin'ily “Mpampionona” ao amin'ny fijoroana vavolombelona misy toka efatra nosoratan'i Jaona, dia mahita porofo be dia be isika ahafantarana fa ny fitantarana dia momba ny 18 Jolay 2020, ny fahadisoam-panantenana sy ny fotoana fiandrasana, ny hafatry ny Antsoantso Amin'ny Mamatonalina izay voavaha tombo-kase, ary ny fitsarana ho avy momba ny lalan'ny Alahady. Ireo toka ireo dia miorina eo ambonin'ny rafitra ara-paminania amin'ily tantara miafina.

Raha tokony ho tahaka ny vavan'Andriamanitra isika ao anatin'ily krizy ho avy tsy ho ela, dia izao no asantsika ankehitriny: “hanavaka ny sarobidy amin'ny ratsy”; na, araka ny ilazan'i Jakoba io asa io ihany, dia tokony “hanadio” ny “tananao, ianareo mpanota; ary hanadio ny fonareo, ianareo olona roa saina. Mijalià, ary misaona, ary mitomania: aoka ny fihomehezanareo hovana ho fisaonana, ary ny fifalianareo ho alahelo. Manetre tena eo anatrehan'ny Tompo, ary Izy hanandratra anareo” ho faneva amin'ny hoavy tena akaiky.

Ary hanangana faneva ho an'ny firenena Izy, ka hanangona ny voaroaka amin'ny Isiraely sy hampivory ny miparitaka amin'ny Joda avy amin'ny vazan-tany efatra. Isaia 11:12.

Hofaranantsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka ny fandinihantsika ireo toko efatra ireo.